

عنوان مقاله:

اثر ترکیبات گلیسیریتینیک اسید و گلیسیریزیک اسید مشتق از عصاره شیرین بیان بر بیان CXCR4 سلول های اپیتلیال کارسینومای معده

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 25، شماره 123 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

کبری مهدی نژادیانی - PhD Student in Immunology, Faculty of Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

علی جلیلی - Associate Professor, Department of Immunology, Faculty of Medicine, Kordestan University of Medical Sciences, Kordestan, Iran

محمود رفیعیان کوپائی - Professor, Medicinal Plant Research Center, Faculty of Medicine, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

لقمان سلیم زاده - Lecturer, Department of Immunology, Faculty of Medicine, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

شایسته مهدی نژادیانی - PhD Student in Reproductive Biology, Faculty of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

محمد جواد موسوی - MSc Student in Immunology, Faculty of Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

هدایت الله شیرزاد - Professor, Department of Immunology, Cellular and Molecular Research Center, Faculty of Medicine, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: سرطان معده از رایج ترین سرطان هاست و دومین عامل مرگ و میر در میان مرگ و میرهای ناشی از سرطان را به خود اختصاص می دهد. به طور رایج تنها راه درمان علاج پذیر سرطان معده جراحی می باشد. با این وجود، تقریباً نیمی از بیماران تومورهای غیر قابل جراحی دارند. برای این دسته از بیماران ترکیب شیمی درمانی به عنوان یک درمان اولیه استفاده می شود اما ترکیب شیمی درمانی از عوارض جانبی زیادی برخوردار است. CXCR4 که بر سطح سلول های توموری بیان می شود نقشی شناخته شده در متاستاز و کموتاکسی سلول های توموری به بافت های مختلف دارد. از آن جایی که ترکیبات شیرین بیان دارای خاصیت ضدسرطانی هستند، این مطالعه با هدف بررسی اثر ترکیبات شیرین بیان بر روی بیان رسپتور CXCR4 رده سلولی AGS سرطان معده انجام شده است. مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی تعداد 106 سلول را در هر یک از چاهک های پلیت 6 تایی ریخته و با ترکیبات گلیسیریتینیک اسید و گلیسیریزیک اسید با غلظت های مختلف به مدت 24 ساعت مجاورت داده شد. میزان بیان ژن CXCR4 به روش Real-Time PCR بررسی و با استفاده از نرم افزار PRISM، آزمون آنالیز واریانس و آزمون تعقیبی دانت مورد بررسی قرار گرفت. $p > 0.05$ از لحاظ آماری معنی دار گزارش گردید. یافته ها: نتایج نشان داد که بیان ژن CXCR4 در سلول های مجاورت داده شده با گلیسیریتینیک اسید و گلیسیریزیک اسید در مدت زمان 24 ساعت در مقایسه با گروه شاهد کاهش معنی داری داشته است. به عبارتی، می توان این گونه بیان نمود که همراه با کاهش بیان CXCR4 میزان متاستاز و کموتاکسی با توجه به نقش CXCR4 کاهش می یابد. استنتاج: با توجه به کاهش میزان بیان ژن CXCR4 تحت تاثیر ترکیبات مذکور شاید بتوان از آن ها به عنوان ترکیب موثر درمانی در سرطان معده

کلمات کلیدی:

Gastric carcinoma, Glycyrrhetic acid, Glycyrrhizic acid, CXCR۴, کارسینومای معده, گلیسریتینیک اسید, گلیسریریزیک اسید, CXCR۴

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789939>

